

Kees de Konijnenkoopman

Toneelstuk met zang en dans in drie bedrijven
bedoeld voor het volkstoneel

door

RUUD VAN LING

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **KEES DE KONIJNENKOOPMAN** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **RUUD VAN LING** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **15** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

KEES KRAMER: bijgenaamd Kees de Konijnenkoopman. Een afgekeurde soldaat.

MAARTJE: zijn vrouw.

TANTE DAA: vrouw van Bertus, en eigenaar van het café samen met haar man.

BERTUS: man van tante Daa, en eigenaar van het café samen met zijn vrouw.

TANTE KOO: buurvrouw van tante Daa en Bertus. Een bijdehante tante.

MARIE: de oudste dochter. Felle tante, bloedmooi.

NELLEKE: de jongste dochter. Beetje langzaam type.

TANTE DOO: wasvrouw.

PA VAN TELDEREN: een rijk zakenman.

GEORGE VAN TELDEREN: zijn zoon, later echtgenoot van Marie.

JASPERS: een fabrieksdirekteur, minnaar van Maartje.

HEIN DE OLIEMAN

ZWARTE SAARTJE: dochter van Tante Koo, later echtgenoot van Hein.

AGENT

EERSTE OFFICIER: vriend van George van Telderen, te gast op de bruiloft.

TWEEDE OFFICIER: vriend van George van Telderen, te gast op de bruiloft.

DERDE OFFICIER: vriend van George van Telderen, te gast op de bruiloft.

BRUILOFTSGASTEN: minimaal 4 figuranten. Aantal figurerende bruiloftsgasten eventueel uit te breiden naar verkiezing regisseur.

EERSTE BEDRIJF

IN EEN AMSTERDAMS CAFÉ, DECEMBER 1918

(als het doek opengaat, zien we op het toneel het interieur van een Amsterdams café anno 1918. Blikvanger is het grote cafébuffet, midden achter op het toneel. Het buffet is echt het pronkstuk van het café, compleet met veel tierelantijnen, kristal, glazen ed. Links van het buffet is de deur, die toegang geeft naar buiten en rechts van het buffet is de deur, die aansluiting geeft op het woongedeelte van het café. Op het toneel voorts wat tafeltjes en stoeltjes waar gasten aan plaats kunnen nemen. Vóór het buffet de toog met daarachter in deze eerste scène tante Daa, de uitbaatster van het café. Tante Daa is gekleed in de mode van die tijd: opgestoken haar, gesteven hooggesloten blouse met lange mouwen, lange rok tot op de hielen. Zij is bezig het café in kersttooi te brengen en zingt/spreekt onderwijl voor zich uit)

TANTE DAA: *(zingend)* O Denneboom... O Denneboom.... wat benne je kaarsies..... wonder... schoon.... Hè, waar blijven die kerels met die kerstboom nou.... Straks zijne ze d'r met me knaak vandoor ook.... Je mot die gosers ook nooit cente meegeve... *(bekijkt met haar handen in de zij op afstand de slingers die ze ophangt aan toog en buffet)* Staat toch lekker, al zeg ik het zelf, zal toch leuk zijn, voor 't eerst weer kerst terwijl 't nou echt vrede is... nou ja, vrede.. gisteren heb Blauwe Jaap met ze zatte kop ze wijf weer 's hallef lens geslage.... zit'ie nou voor in 't hok... vrede kenne de mense nooit... O Denneboom... O Denneboom.... de kaarse zet ik vanavond neer, anders ben ik ze mooi kwijt... die asladders jatte alles onder je pote vandaan... ik heb je laatst in 't bos zien staan.. toen zate d'r geen kaarsies aan.... Nou, ben ik klaar? Wacht, nog effe hier een slinger-tje.... Waar blijve ze nou met die boom... *(kijkt peinzend om zich heen)* En waar mot ik dat krenge eigenlijk kwijt? Leuke tijd hoor, kersemis, maar een gedoe hej-je d'r van.... 's Kijke.... daar maar, naast die deur? *(rinkelend gaat dan de buitendeur open, de linker deur dus, en een wat oudere vrouw komt binnen met een mand wasgoed aan haar arm. Het is tante Koo, een buurvrouw die, om er wat bij de verdienen, aan huis wast, iets dat je in deze tijd veel tegenkwam)*

TANTE KOO: Morge, Daa... Zo, heb jij de kerstmis al in je gedachten? We zalle wel geen witte kersemis krije, maar je wasgoed is tenminste wel wit.... Waar kan ik 't kwijt?

TANTE DAA: O, goeie morge, Kootje.... Hejje alles klaar? Ook de tafelkleedjes? Dat vinnik nou altijd zo sjiek staan met de kerst, witte tafelkleedjes... Staat zo fris, zo gezellig... Vinje ook niet?

TANTE KOO: O, zeker... vooral as t'r een fles jajem overheen gaat of een of ander dronke hapsnurker kotst er 's lekker over heen... ja.... staat heel sjiek.... en ik maar weer boene om de zooi schoon te krijge....

TANTE DAA (*lachend en haar helpend het wasgoed op te bergen*): Kom, ouwe kankerpit, 'k zal je helpen... Nee, die kleedjes hier.... en wat is dat? O, ondergoed, dat mot naar achteren, en die schorte kenne hiero in... Mot je koffie?

TANTE KOO: Hejje koffie, Daa? (*deze knikt, met een knipoogje*) Echte koffie? Nou al? God mens, ik zal je toch vertelle dat ik amper meer weet hoe dat smaakt? Nou is de mobbelesasie afgelopen en nog is alles op de bon.... ken je alleen die smerige surrogaat krijge.... da's toch geen drinke... Hoe kom jij aan echte koffie?

TANTE DAA (*onderwijl inschenkend*): Vraag niet zoveel en drink. Melk en suiker, ja? Da's nog 's lekker, hé? (*beiden slurpen genietend van de koffie. Wederom gaat dan de buitendeur open en een tweetal mannen sleept een grote kerstboom in een emmer naar binnen*)

EERSTE MAN: Nou, kijk es, Daa... is-ie mooi of niet? Kostte een daalder, op de markt in de stad... we hebben 'm helmaal hier naar toe gesjouwd... is toch wat waard, niet?

TANTE DAA (*blij verrukt*): Een plaatje is 't. Een daalder? Magge julie de man een heitje houwe.... zet daar maar neer, tusse 't buffet en de deur..... Zeg je d'r van, tante Koo? Staat hè? Staat eh... sjiek, zou ik zegge....

TANTE KOO (*wat droog en nuchter*): 't Wordt hier nog een sjieke tent zo in de Jordaan... As je nou toch zo an 't uitdele bent... de was is vijfenzestig cent.... ken ik vange....

TANTE DAA: Hier vooruit, jij die ander heitjes omdat 't kersemis is.... Hij staat goed jonges, harstikke bedankt.. (*beide mannen af door buitendeur*) Zo.... (*loopt op de boom toe en bekijkt hem nauwkeurig*) As Bertus nou straks komt dan ken hij 'm versiere... da's mannewerk...

TANTE KOO (*schamper*): Da's mannewerk.. as dat al 't werk is dat jouw man Bertus doet... een beetje door de stad met ze linke zakies....

TANTE DAA (*scherp*): As mijn Bertus niet door de stad zou schuimen, dronk jij hier nou geen echte koffie, Koo... en trouwens... IK weet waar mijn man uithangt, die is niet eeuwig de hort op van kroeg naar kroeg... MIJN man handelt....

TANTE KOO (*verontwaardigd*): Mijn man komt nooit in een andere

kroeg dan deze, en dan nog omdat 't moet....

TANTE DAA: As d'r geen kroege ware, had jouw man ze uitgevonde....
 maar goed, jij bent er tevreje mee... maar jij mot 't verdiene en je
 vent... nou ja... de mijne brengt nog 's wat in... O, daar hejje de
 schone slaapster... *(de huisdeur gaat open en Nelleke komt binnen,
 de jongste dochter van tante Daa. Nelleke is een jaar of zeventien,
 wat lijsig, ingoed maar niet de allervlotste. Haar moeder, Daa, ergert
 zich aan haar traagheid)*

TANTE KOO: Dag Nelleke... Kom je nou pas je bed uit? Laat geworden
 gisteren? *(Nelleke gaapt als antwoord)*

TANTE DAA: O, die... *(venijnig)* Ken 'n leve as een prinses hebbe.....
 Mag naar school van Bertus.. Maar wil niks.... Wat ik met die meid
 aanmot.... gezegend ben je d'r mee... Kom kind, doe nou toch 's in
 godsnaam een beetje actief.

NELLEKE *(wat brommerig en slaperig)*: We gane toch pas om één uur
 ope... 't Is nog geen eens halles ellef... En 't was gisteren bij tweeën...
 kon geen oog dicht doen... herrie hiero altijd.....

TANTE DAA *(stralend en verheugd)*: Jaa, gisteren.. paar
 veehandelaren hier gehad.... gezellig... en innemen, vooruit maar.....
 En Marie was 'r niet, die was uit... ja meid, Nellie, dan mot je effe
 hellepe, dat hejje in 'n zaak as de onze.... je fooi was toch best?

TANTE KOO *(droog)*: Oh, was Marie uit? Ik zou maar 's op die meid
 passe as ik jou was.... Wat die daar te weinig heeft *(hoofdknik naar
 Nelleke die geeuwend zich koffie inschenkt en aan het wakker
 worden is)* heb Marie te veel.... Jonges achter d'r an bij bosse, en
 straks misschien narigheid...

TANTE DAA *(gekleid wat aan haar haar schikkend en onderwijl in een
 handspiegel kijkend)*: Ja, Marie hè... dát het-ze van mij, dat vlotte...
 Toen ik achttien was had ik ook de hele stad achter me an... Kind heb
 't niet van een vreemd.... ach, laat toch geniete zo'n meid... ze is maar
 één keer jong.

NELLEKE *(wordt wat actiever)*: Ken ik nog wat doen, ma?

TANTE DAA: D'r staat een doos glaswerk achter het buffet, die ken je
 afwase... 'k Zal voor jou effe de nieuwe was hale, Koo... Nellie... kijk
 uit!! *(Nelleke heeft de doos met glaswerk opgepakt maar de bodem
 niet ondersteund. Rinkelend valt het glaswerk eruit. Tante Koo schiet
 in de lach, Nelleke staat we wat besluiteloos en aarzelend bij, Daa is
 perplex)*

NELLEKE *(traag)*: Moe...

TANTE DAA *(fel)*: Ja, wat doe je n....

NELLEKE *(traag)*: 't Is stuk, moe.....

TANTE DAA *(vertwijfeld)*: Hoe kom ik aan zo'n kind... Nou, ruim de

scherven op en was het restant maar af... 't Is gelukkig niet 't duurste glaswerk.....

TANTE KOO (*droog*): Nou, ik dacht anders, in zo'n sjeke tent.... Geef je wasgoed, dan gaan ik.... (*Daa geeft haar een zak vol vanachter het buffet*) Bedankt voor je koffie.... Ik zal zien dat ik 't red nog voor de kerst... als 't maar niet zo blijft regenen want dan komt het niet droog... Saluut Daa, Dag Nellie... (*tante Koo door linkerdeur af. Nellie stapelt ondertussen het nog hele, glaswerk in de doos en zet die zeer behoedzaam, de bodem ondersteunend, op het buffet. Daa kijkt met de handen in de zij hoofdschuddend toe*)

TANTE DAA: Dag Koo, tot kijk.... O... o... twee dochters.... de oudste lijkt wel gember in d'r achterste te hebben en de jongste mot je naar voren schoppe...

NELLEKE (*boos en verdrietig*): Je zei niks over een losse bodem... en Marie kan óók wel 's wat doen....

TANTE DAA: Marie doet genoeg.... wat jij doet in een week doet Marie in 'n ochtend... Pas op... Nelleke!! (*Nelleke heeft de doos weliswaar op het buffet gezet, maar wel dermate onhandig dat ze, door een verkeerde beweging harezijds, de doos weer omstoot en al het glaswerk voor de tweede keer rinkelend op de vloer valt. Tante Daa toonloos en uit het veld geslagen*) Ik had 't kenne wete...

NELLEKE (*verheugd*): D'r is 't 'r nog één heel, moe...

TANTE DAA (*als net*): Gelukkig maar....

NELLEKE: Au!

TANTE DAA: Je hebt je zeker an dat laaste hele glas gesneje?

NELLEKE (*kleinzerig, vinger in de mond*): Mmmmm..... ja....

TANTE DAA: Dat dacht ik wel... doe d'r een lappie op en ga... ga in vredesnaam iets doen waarbij je me niet voor me voete loopt..... Toe kind, erger me niet langer... ga weg en (*dit laatste iets feller. De buitendeur gaat open en Marie komt binnen, de oudste dochter van Daa. In alles het tegendeel van Nelleke: bloedmooi, uitdagend, en niet op d'r mondje gevallen. De oogappel van Daa*)

MARIA (*vrolijk*): Goeje morgge samen..... O, 'k merk 't al, de kerststemming zit er al weer best in... Dag ma (*geeft haar moeder een zoen*) Dag Nel... (*aait haar over de bol*) Wat is dat hier? Ruzie?

TANTE DAA: Dag kind... Nee, Nel, die probeert een nieuwe manier van afwassen uit... 't Gaat vrij vlot zo.... maar 't kost wel veel glaswerk....

MARIE (*lachend*): Ach, zo erg is dat toch niet... Was 't nog gezellig gisteravond in de zaak?

TANTE DAA (*droog*): Effe goed toch een dosie van twee piek.. nou ja. (*dan, enthousiaster*) Gisteravond.... Oh kind, of 't gezellig was... een stel vooraanstaande zakenmense...

NELLEKE: Veeboere....

TANTE DAA: In goeiedoen, dus de here verteerde wel wat....

NELLEKE: Zate best te zuipe.....

TANTE DAA: Maar, ze bleve keurig....

NELLEKE: En maar naar me kont grijpe....

TANTE DAA: En beleefd, belééfd....

NELLEKE: As godmajore.....

TANTE DAA: Ze ginge om twee uur weg....

NELLEKE: Hadde we de plisie voor de deur...

TANTE DAA: En beste fooie, dat snap je, en geen onvertoge woord....

NELLEKE: Vroege die smerisse of dat die klere-herrie nou 's over was...

TANTE DAA: Nee... was weer ouwerwets gezellig gisteravond, Marie.

(Marie heeft alles glimlachend aangehoord, ondertussen knipoogend naar Nelleke. Helpt Nelleke met opruimen. Tante Daa nieuwsgierig)

En jij kind, gezellig gehad bij je vriendin?

MARIE *(verbluft)*: Bij me vriendi.... *(zich snel herstellend)* Oh ja, bij me vriendin..... Oh ja... was best gezellig... ja... gelachen hebben we wel....

NELLEKE *(vertrouwelijk tegen haar zuster)*: Was zeker een vriendin met een snor en een broek an?

MARIE *(proestend achter haar hand tegen Nelleke)*: Dat van die snor klopt, maar ze broek heb ik nergens gezien.... *(beide meiden gierend af door rechter deur. Tante Daa kijkt ze hoofdschuddend na. Tante Koo op door linker deur)*

TANTE KOO *(verontrust)*: Zeg Daa, heb jij die rooie kat van mijn gezien?

TANTE DAA: Nee mens, die is net as jouw man. Eeuwig van huppel.

TANTE KOO *(klagend)*: Och jee. En ze is nog krolsch ook.

TANTE DAA: Zie je wel *(trionfantelijk)* die kat lijkt op die man van jou.

'k Zal 's aan de meide vrage. *(loopt naar de rechter deur, opent deze, roept)* Marie! Nellie! Hebbe jullie die rooie kat van tante Koo gezien? *(tante Koo loopt zoekend, onderwijl "Poes, poes, poes?" roepend en mompelend van "Ze mot hier toch ergens zijn, ze komt hier zo vaak, jullie geve d'r melk" over het toneel. Marie en Nelleke weer op door rechter deur)*

MARIE: Geen kat te zien.

TANTE DAA: 't Beest is nog krols ook!!

NELLEKE: Hoe kan dat nou. Midden in de winter...

MARIE: Sommige poezen hebben altijd zin...

NELLEKE: Dat kan jij wete....

ROOIE POES

Rooie poes, ach rooie poes, heb je je weer late pakke?
Rooie poes, ach rooie poes, 'k hoorde de zoene al smakke.
Was 't die grijze van hier om de hoek?
Was 't die witte met strepies?
Of die bonte van 't pleintje, die is ook altijd zoek,
maar die kent van die lekkere grepies!
Rooie poes, ach rooie poes, heb je je weer late pakke!

Een rooie gaat graag op het breje pad,
een rooie is haast niet te houwe.
Een rooie denkt gauw: Ach, ze kenne me wat,
een rooie is niet te vertrouwe.
Ze deint langs de grachten, en tuurt naar benee:
zwom daar soms een vis in het water?
Maar vier weken later dan krijgt ze gedwee,
't souvenir van een sappige kater!

Me moeder riep altijd: Pas op voor rood haar,
Pas op voor de rooien en valen!
Die zijn voor een eerlijk mens steeds een gevaar,
't benne beslist donderstrale.
Al is het 'n poes of al is 't een meid,
ze blijve je aandacht verlange:
Je raakt ze je leven lang niet meer kwijt,
je blijft er, 't is jammer, aan hange!

(bovenstaand liedje wordt gezongen en gedanst door tante Daa, tante Koo, Nelleke en Marie. Dit kan in beurtzang of gemeenzaam: een en ander ter beoordeling van de regisseur)

TANTE KOO (*mopperend*): Rot kat... zit ik straks weer met een mand vol jong geteisum...

MARIE (*lachend*): Hindert niet, tante Koo... één jonkie wil ik wel hebbe.... ken je hier wel kwijt...

NELLEKE: Ja, en ik ook één, tante Koo, ik wil ook wel een jong katje..

TANTE DAA: Ja, hoor 's effe... 'k mot hier geen asiel.. wat denk je wel dat we hebbe... een tehuis voor dakloze???

MARIE (*haar moeder aanhalend*): Ach kom, moeder... is toch leuk, een beessie..? Je zegt zelf altijd dat een café moet openstaan voor iedereen....

TANTE DAA (*beslist*): As ze geld meeneme, dan wel... anders ben ik d'r liever van verlost.....

TANTE KOO (*het toneel verlatend*): As jullie d'r tegenkome, vang d'r

dan en geef me een seintje... (*mompelend*) 't rooie mormel.. dat flikt ze me nou altijd.. daar ken ik link om worde... (*botst bij het verlaten van het toneel tegen Bertus op, de man van tante Daa, die samen met Kees, de hoofdpersoon van het verhaal, via de linkerdeur het toneel opkomt. Bertus, de man van tante Daa, is een handelaar in ongeregeld goed. Hij is gekleed in een wat opzichtig, poenerig pak, een bolhoed, een snor en rookt sigaren. Een gladjanus is het, maar hij weet wél overal geld uit te slaan. Tante Daa verafgoodt hem: vraagt nooit iets waar of hij vandaan komt of waar hij de "handel" vandaan heeft. Immers, hij heeft haar destijds uit "het leven" gehaald en een café voor haar gekocht. Hij, op zijn beurt, ziet graag een andere vrouw en neemt het met de huwelijksvrouw niet zo nauw, maar voor hem is ze nog steeds z'n "Daatje" en het is op deze manier een wat wonderlijk marcherend, maar toch redelijk huwelijk. Kees is een jonge jongen, die de hele oorlogstijd gemobiliseerd is geweest. Voor een jaar geleden is hij bij een oefening van het leger gewond geraakt, waardoor hij met z'n rechterbeen hinkt en trekt: omtrent de aard van de verwonding laat hij zich vaag uit, in de verdere loop van het stuk wordt duidelijk waarom. Kees is in uniform Nederlandse leger 1918, want hij wacht op z'n definitieve uitkering en op z'n oorlogspensioentje. Hij is een jongen uit de buurt en iedereen kent hem, en heeft met hem te doen vanwege z'n verwonding*)

BERTUS: Hoo, pas op, ouwe... waar ken jij link om worde? Pas op dat je Kees niet onderstebove schopt, want die loopt maar op anderhalve poot... Jonges, kijk wie ik mee heb genome... ons aller Kees... en mijn god, wat hebbe we een dorst, niet Kees?

TANTE KOO: Och jee, Bertus de Lord... ik gaan an me was... (*tante Koo af*)

TANTE DAA (*vertederd*): Bertussie van me... is 't gelukt met die stof?

BERTUS: Dat hore jullie zo wel... Hier, ik heb Kees bij me en die heb een verhaal... Kees, ga zitte met dat manke poot van je en vertel op.... Marie, schenk wat in en... tjezis... (*kijkt naar de kerstboom*) ...Wat mot dat bos hiero? (*tante Daa, Nelleke en Marie begroeten Kees, die wat verlegen teruggroet. Bertus loopt hoofdschuddend om de kerstboom heen. Er wordt wat ingeschonken: Koffie voor Kees, tante Daa en haar dochters; Bertus duikt achter de toog en schenkt zich zelf een borrel in*)

TANTE DAA (*droog tegen Bertus*): Nou, je lust 'm vroeg....

BERTUS (*zich nog eens inschenkend*): Ik lust 'm altijd, Datje... Kees gaat in zake.

TANTE DAA (*verbaasd*): Zoo....?

KEES (*verlegen*): Nou, in zaken... 't Is dat ik Bertus tegenkwam, die dee

me het idee aan de hand.. Jullie weten, dat ik ben afgekeurd? (*ieder knikt eenstemmig*) Nou, ik krijg met ingang van volgende maand, januari dus, een oorlogspensioentje van het leger... zestien gulden in de maand....

MARIE (*schamper*): Zo... vette hap...

KEES: Tja, daar ken ik natuurlijk niet van komme... Nou is me ouwe mens van 't voorjaar overlede, toen ik in 't hospitaal lee, en nou blijkt die arme drommel toch nog wat gespaard te hebbe... ze had een spaarboekie met zowat vijftienhonderd gulden d'r op.....

MARIE (*ontzet*): Oh, nee toch... en dat heb je toch niet an me vader gegeve voor een paar van zijn "fantastische" beleggingen...? Had je 't net zo goed meteen in 't water kenne gooie... Pa, schaam je, om zo'n jonge....

BERTUS (*knorrig*): Kind, zeur niet.. Zal ik die manke ook nog ze laatste poot uit ze lijf rukke... Ik dacht dat je me beter kende...

MARIE (*opstandig*): Oh.. nou.... Maar dat akkefietje dan met Arie éénoog... Die verspeelde mooi ze laatste spaarcentjes... vijf meier.... na een zakelijke tip van jou.... of weet je dat niet meer....

BERTUS (*beslist*): Dat, m'n kind, dat zijn de risico's van 't zaken doen.... ik ga ook wel 's de teil in voor een paar bankies en dan hoor je me ook niet.... maar luister nou naar wat Kees wil, want ik sta d'r helemaal buiten, en verdomd, 't is geen slecht plan.... hij kan d'r wat mee...

KEES: Dat geld van me moeder, dat is zo op as ik d'r van ga leve... Maar d'r huissie staat ook leeg nou, en nou had ik gedacht: As ik dat nou 's kocht, met dat stuk grond dat er achter zit.. en ik ga daar konijne fokke, en kippe, en ganze,,, en ik verkoop die op de markt en an poeliers en an gewone mense... ken ik wat verdiene en kom ik an me brood, zonder van iemand afhankelijk te zijn... (*kijkt trots rond*) Vin je dat geen goed idee? Heb Bertus me wel bij gehollepe, hoor.. (*even een diep pauze*)

TANTE DAA (*haalt diep adem, kijkt Bertus fel aan en dan, beslist*): Dat Bertus je daarbij gehollepe heb, ken ik wel raai... wat een straalbezope idee.... hoe krijgt iemand 't in ze gekke harses... Een soort boerderijtje an de gracht.. belachelijk....

MARIE (*peinzend*): Nou.. ik weet zo net nog niet....

TANTE DAA (*giftig*): Nee, jij zal je vader afvalle..... Bertus, Bertus, waar zit je verstand....

BERTUS: Kom jij maar met een beter plan. Mens, gebruik je verstand... Alle gemobiliseerde soldaten komme los na de wapenstilstand.... je ken nou al amper een baan krijge, as je gezond van lijf en lede bent.... ken je nagaan hoe ze straks om 'n baantje vechte... En denk je dat

ze op Kees stane te wachte, een invalide... die komt op de honderdduizendste plaats.... Hij hoeft toch niet de hele wereld te verdienen? Die zestien gulde van 't leger heb-ie vast... Zal-ie d'r vier, vijf knake in de week bijrommele... hebt-ie 't best... Komt-ie rond zonder gebrek.... Trouwens, die grond achter dat huisje van ze moeder, dat hebbe ze over een paar jaar nodig voor stadsuitbreiding.. ken-ie daar nog een beste prijs voor make... Kind, 't is een gouwe plan... Kom maar met wat beters.....

TANTE DAA (*nadenkend*): Tja, op die manier....

MARIE (*blij*): Pa, je heb altijd de gekste ideeën, maar ze lukke vaak....

BERTUS: Zo is dat... en ik heb meteen een gesprek geregeld met de eigenaar van dat huissie en die grond... dat is meneer van Telderen, van de Heregracht....

TANTE DAA (*nadenkend*): En wat mot dat koste, dat stullepie.. want véél was 't niet, dat huissie van Kees ze moeder.

KEES (*opgewekt*): Duizend gulden voor 't huis en vijfhonderd gulden voor de grond, zeit-ie... Nou, en dat heb ik precies....

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto